

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Vitalie Călugăreanu și de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2020, în cauza penală prindu-l pe

Gaidarji Ivan XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 19.02.2019-29.07.2019;

2. instanța de apel: 12.02.2020-04.06.2020;

3. instanța de recurs: 22.08.2020-27.01.2021.

a c o n s t a t a t

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 iulie 2019, Gaidarji Ivan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a desfășura activități legate de migrația persoanelor pe un termen de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Gaidarji Ivan în perioada lunilor iulie – octombrie 2015, care acționa pe teritoriul Turciei, a comis infracțiunea de trafic de ființe umane în privința victimelor Costin Lucia și Bantuș Cristina în următoarele circumstanțe:

Aproximativ în perioada lunii iulie 2015, alte personae obținând prin înșelăciune acordul victimelor Costin Lucia, Bantuș Cristina de a pleca la muncă în Turcia cu un salariu bine plătit la consumație sau practicarea prostituției.

La 28 iulie 2015 Costin Lucia și Bantuș Cristina ajungând în or. Istanbul, Turcia victimele Costin Lucia și Bantuș Cristina au fost întâlnite de către alte persoane de origine turcă care preluând acțiunile infracționale, acționând întru realizarea scopului

infracțional comun, le-au transportat într-un apartament, unde au fost preluate de către Gaidarji Ivan care la rândul său acționând intenționat, preluând acțiunile infracționale conform scopului urmărit, a adăpostit victimele într-un apartament din or. Istanbul, de unde ulterior au fost preluate de către alte persoane, pe nume "Cenk", „Tsmail”, „Murat”, care le-au transportat în or. Marmaris, Turica, unde fiind private de dreptul de a se deplasa liber le-a comunicat că în continuare vor trebui să presteze servicii sexuale contra plată, în vederea restituirii unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil și proveniența căreia au motivat-o prin suportarea cheltuielilor legate de transportarea lor în țara de destinație. În continuare, persoanele de origine turcă pe nume „Cenk”, „Ismail”, „Murat”, care acționau împreună și de comun acord cu Gaidarji Ivan, iar ultimul la rândul său cu alte persoane abuzând de poziția de vulnerabilitate în care se aflau victimele Costin Lucia și Bantuș Cristina, determinată de situația precară și ilegală, legată de șederea pe teritoriul Turciei fără surse de existență, solicitând întoarcerea unei datorii a cărei mărime nu a fost stabilită în mod rezonabil, le-au supus exploatării sexuale comerciale, obligând-o pe Bantuș Cristina să acorde contrar voinței sale servicii sexuale contra plată diferitor bărbați până la 13 septembrie 2015, iar pe Costin Lucia până la 25 octombrie 2015.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Gaidarji Ivan a comis trafic de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane în scop de exploatare sexuală comercială, comisă prin înșelăciune și abuz de poziția de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite de mai multe persoane asupra a două sau mai multe persoane, adică infracțiunea prevăzută de art.165 al. (2) lit. b), d) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, prin care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care: să fie recunoscut vinovat Gaidarji Ivan de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 165 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-i în baza acestei legi și în conformitate cu art. 75 Cod penal, pedeapsa cu închisoare pe termen de 12 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate legată de transportarea și gestionarea resurselor umane pe un termen de 5 ani.

Argumentele invocate în motivarea cererii de apel pot fi rezumate la următoarele:

- instanța de judecată a recalificat neîntemeiat acțiunile inculpatului Gaidarji Ivan din art. 165 alin. (3) lit. a) Cod penal, în art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, motivând eronat că între inculpat și persoanele cu care a colaborat nu s-a constatat existența unei structuri determinate și roluri prestabilite. Mai mult, în opinia instanței, faptul că inculpatul a colaborat ocazional cu alte persoane nu reprezintă existența în

sine a grupului criminal organizat, ci o circumstanță agravantă. Instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, a mai motivat că acuzarea nu a prezentat probe suficiente în vederea existenței grupului criminal organizat și structurile lui, a funcțiilor de organizare, asigurare și executare a intențiilor criminale ale grupului;

- la emiterea sentinței de condamnare în baza art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, instanța de fond nu a ținut cont de totalitatea probelor administrate și prezentate, de aportul inculpatului la comiterea infracțiunii, acesta fiind esențial, iar sentința pronunțată nu este altceva decât mimarea unui act de justiție, fără a intra în esența declarațiilor părților vătămate și , per ansamblu, în materialele cauzei penale or, concluzia instanței care a condiționat emiterea unei sentințe de condamnare, cu recalificarea acțiunilor inculpatului, este una greșită, sau subiectivă și tendențioasă;

- existența grupului criminal organizat a fost dovedit prin probele administrate și cercetate. Astfel, chiar din declarațiile inculpatului de la etapa urmăririi penale, s-a constatat că sistematic preluau domnișoare din aeroportul Istanbul și le adăpostea la el în apartament, pentru a fi ulterior preluate de alți membri, la solicitarea capului grupului criminal organizat-Nicolae Lintea. Mai mult ca atât, inculpatul era la curent cu certitudine cu ce urma să se ocupe fetele adăpostite la el în apartament în Turcia, adică știa că urmau să practice prostituția. Astfel, acea activitate era detaliat planificată cu Lintea Nicolae și alți membri ai grupului criminal organizat, inclusiv de origine turcă, iar rolul lui Gaidarji Ivan fiind de a prelua părțile vătămate de la aeroport, a le adăposti și ulterior a le transmite cetățenilor turci. Activitatea fiecăruia din interiorul acelu grup era atât de autor, cât și de organizator pe diferite etape de organizare a lucrului: recrutarea persoanelor, perfectarea actelor, transportarea, transferul și adăpostirea.

3.2. Avocatul Cojocaru Vladimir în numele inculpatului și inculpatul, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Gaidarji Ivan să fie achitat.

Motivele invocate pot fi rezumate la următoarele:

- interogat la urmărirea penală și în prima instanța Gaidarji Ivan, vina în comiterea infracțiunii care i s-a imputat nu a recunoscut-o. Inculpatul a declarat că într-adevăr le-a adăpostit pe Costin Lucia și Bantuș Cristina în apartamentul său pe o singură noapte la cererea cunoscuților săi din Turcia, dar despre țelul vizitei ultimilor în Istanbul el nu cunoștea nimic, nu le-a întrebat și ele nu i-au comunicat nimic despre aceasta. A doua zi ele au plecat și nu le-a mai văzut;

- în sentința primei instanței destul de minuțios s-a făcut referire la obiectul, partea obiectivă și subiectul acestei infracțiuni imputate lui Ivan Gaidarji, pe când, partea subiectivă, în viziunea apărării destul de importantă, prima instanța a indicat că crima a fost comisă de inculpat cu intenție directă. Astfel, considerând că acea

afirmație trebuia probată, iar prima instanța nu trebuia să se limiteze doar la o singură propoziție, or, afirmația despre intenția directă a lui Gaidarji Ivan nu a fost dovedită cu nimic;

- fiind interogată în instanța de judecată Bantuș Cristina, iar Costin Lucia la urmărirea penală, au declarat unanim, că părăsind apartamentul lui Gaidarji Ivan, unde au stat doar o noapte, a doua zi au plecat la Istanbul la aeroport, fiind însoțite de niște persoane de origine turcă. După ce au ajuns în Antalya, deja fără Gaidarji, s-au oprit la un hotel. Acolo au venit trei bărbați turci pe numele Gene, Murat și Ismail, cu care acestea au plecat spre orașul Marmaris, din Turcia. Doar în drum spre Marmaris aceste persoane de origine turcă le-au comunicat lui Bantuș și Costin, că ele pentru achitarea datoriei, o să fie nevoite să se prostitueze. Auzind aceasta, fetele s-au indignat profund, iar Bantuș a inițiat un scandal. Astfel, victimele fiind în apartamentul lui Gaidarji nici nu au știut cu ce o să se ocupe de fapt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2020, au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului, inculpatului Gaidarji Ivan și avocatului în numele inculpatului, cu menținerea fără modificări a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 29 iulie 2019.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prin cumulul de probe administrate, este dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului Gaidarji Ivan în comiterea infracțiuni prevăzute de art.165 al.(2) lit. b), d) Cod penal, or, deși în prezenta cauză prevalează probele indirecte în coraport cu cele directe, însă potrivit considerentelor teoretice și jurisprudenței, în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpatului, fapt incident în speță.

Astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a considerat că nu și-a găsit confirmare semnul calificativ al infracțiunii prevăzut de art. 165 al (3) Cod penal „*grup criminal organizat*” incriminat inculpatului, care este obligatoriu pentru a califica acțiunile acestuia în baza articolului respectiv. Or, reieșind din probele acumulate, instanța de apel a considerat că acuzarea inculpatului s-a dovedit pe deplin, acțiunile lui urmând a fi calificate în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal cu indicii de calificare: „*trafic de ființe umane, adică adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, săvârșit asupra a două sau mai multor persoane și săvârșit de către două sau mai multe persoane*” cu excluderea din învinuire a calificativului „*de un grup criminal organizat*” deoarece acuzarea nu a ținut cont de prevederile art. 46 Cod penal și nu a prezentat instanței probe ce ar confirma principiile de activitate și întemeiere a grupului criminal organizat, fiindcă conform

prevederilor art. 46 Cod penal și comentariul legii menționate, grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni.

Cu referire la acest aspect, instanța de apel a stabilit că, în speță, nu s-a constatat existența între inculpatul Gaidarji Ivan și persoanele cu care a colaborat, o structură determinată și roluri prestabilite. Or, reieșind din probele cercetate nu rezultă că inculpatul ar fi făcut parte dintr-un grup infracțional organizat care avea un plan bine determinat de activitate infracțională pe teritoriul Republicii Moldova și pe teritoriul Turciei, dat fiind faptul că, din declarațiile părților vătămate cât și a martorului, rezultă doar că, în Istanbul, din aeroport, au fost întâlnite de un bărbat, care le-a condus într-un apartament, apoi seara, în apartament a venit un bărbat, care s-a prezentat cu numele Vanea, de origine rusă, după care a doua zi victimele au fost preluate de către altă persoană și transportate spre altă destinație, circumstanțe care dovedesc incontestabil doar acțiunea de adăpostire a victimelor de către inculpat și colaborarea lui ocazională cu Nicolae Lintea și alte persoane identificate cât și cele neidentificate de către organul de urmărire penală.

În opinia Colegiului penal, împrejurarea că inculpatul a colaborat ocazional, așa cum rezultă din probe, urmează, a fi valorificată ca circumstanță agravantă pentru infracțiunea de trafic de persoane, fără a putea fi considerată o infracțiune sub forma grupului criminal organizat.

La fel, s-a conchis că acuzarea nu a probat prin nimic existența grupului criminal organizat, diviziunile grupului, asocierea și colaborarea între membrii grupului criminal organizat și structurile lui, a funcțiilor de administrare, asigurare și executare a intențiilor criminale ale grupului în scopul de a influența activitatea economică și de altă natură a persoanelor fizice și juridice sau de a o controla, în alte forme, în vederea obținerii de avantaje și realizării de interese economice, financiare sau politice. Din cele relatate clar rezultă că acuzarea nu a prezentat probe suficiente în vederea existenței grupului criminal membru al căruia este învinuit Gaidarji Ivan că face parte, cerință care este specificată de prevederile art. 46 Cod penal, și desfășurată în comentariul la Codul penal a articolului menționat.

Astfel, instanța de apel a dedus lipsa suportului probatoriu în acuzarea lui Gaidarji Ivan în vederea calificării acțiunilor inculpatului conform art. 165 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar eventuale conexiuni a inculpatului cu alți cetățeni identificați din Republica Moldova cât și cetățeni neidentificați din Turcia, pe perioada când inculpatul s-a aflat în Turcia, nu pot fi nicidecum catalogate ca conexiuni în cadrul unui grup criminal organizat.

Cu referire la solicitările apelanților privind casarea sentinței, Colegiul penal a conchis că acestea nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelurilor declarate, lipsind

temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției lui Gaidarji Ivan în comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului, Colegiul penal verificând legalitatea sentinței primei instanțe a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestora precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Cât privește cerința acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Gaidarji Ivan a cheltuielilor de judecată în bugetul de stat și anume suma de 2817,23 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate de către organul de urmărire penală pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, Colegiul penal a respins solicitarea procurorului, neintervenind în sensul casării hotărârii adoptate de către instanța de fond în această latură.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Vitalie Călugăreanu, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 29 iulie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2020, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului invocă următoarele argumente:

- poziția instanței de apel este nefondată, întrucât argumentele acuzării nu au fost combătute de către instanța de apel, rămânând astfel nesoluționate, iar circumstanțele constatate nu probează reîncadrarea acțiunilor inculpatului de la alin. (3) lit. a) la alin. (2) lit. b), d) art. 165 Cod penal;

- instanța de apel a aplicat incorect prevederile art. 101 alin. 1) Cod de procedură penală și a dat o apreciere improprie probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, or, reieșind din fapte constatate în decizia Colegiului penal, se constată că inculpații au acționat la o simplă întâmplare, fără careva organizare în prealabil, pe când, fapta incriminată lui Gaidarji Ivan a fost probată prin tot ansamblu probatoriu și care demonstrează activitatea grupului criminal;

- la pct. 8 alin. 2 din decizie, instanța de apel a constatat că, prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, luând în considerare probele administrate legal de către organul de urmărire

penală și cercetate în ședința de judecată, iar ulterior, se contrazice constatând că, instanța de fond a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate;

- este neclară poziția instanței de apel dacă există sau nu în acțiunile inculpatului elementele infracțiunii incriminate prin rechizitoriu, adică art. 165 alin. (3) lit. a) Cod penal.

5.2. Inculpatul Gaidarji Ivan, prin care, critică aprecierea probelor atât de către instanța de fond cât și cea de apel, fără a specifica unul din temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 29 iulie 2019, precum și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2020, cu emiterea unei noi deizii privind achitarea acestuia.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate din următoarele considerente.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursurilor declarate în prezenta cauză, își are temeiul juridic în dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, poate să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Reieșind din conținutul recursului ordinar declarat de către procuror, Colegiul penal constată că titularul a invocat ca temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În esență, Colegiul penal constată că, ambii titularii ai cererilor de recurs, atât procurorul cât și inculpatul, critică faptul că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, ajungând neîntemeiat la menținerea concluziei privind condamnarea în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele recurenților, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind condamnarea inculpatului în

baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

De asemenea, Colegiul penal reiterează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4.1. din prezenta decizie.

Făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că alegațiile recurenților privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, iar instanța de apel corect și-a motivat soluția de menținere a sentinței. Or, din cumulul de probe examinate și cercetate de către instanța de apel s-a constatat indubitabil că inculpatul a comis infracțiunea de trafic de ființe umane, adică recrutarea și transportarea unei persoane în scop de exploatare sexuală comercială, comisă prin înșelăciune și abuz de poziția de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite de mai multe persoane asupra a două sau mai multe persoane, adică infracțiunea prevăzută de art. 165 alin.(2) lit.b), d) Cod penal.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Gaidarji Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunii prevăzute de articolul respectiv.

Referitor la criticele expuse de către inculpat referitoare la pretinsa apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel.

În opinia Colegiului penal, criticele acuzării referitor la încadrarea juridică greșită a acțiunilor inculpatului în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, nu sunt incidente în cazul supus judecării, din motivul că atât instanța de fond cât și cea de apel a făcut o analiză completă și obiectivă a tuturor probelor administrate la toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Nu în ultimul rând, Colegiul penal mai reține că criticile formulate de recurenți au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și i-a fost dată o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai

impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate nu s-au stabilit.

Astfel, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii procesual penale, ea fiind argumentată și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Vitalie Călugăreanu și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Gaidarji Ivan XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *24 februarie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan